

SĂRBĂTOAREA PROOROCULUI ELISEI LA PATRIARHIE

Joi, 14/27 iunie 2019 s-a prăznuit la Patriarhie pomenirea Sfântului Proroc Elisei în Biserica închinată lui aflată în inima oraşului Ierihon lângă sicomorul lui Zaheu.

Biserica îl cinsteşte pe Sfântul Elisei, fiul lui Şafat din pământul Abel Mehola, ca pe un mare prooroc, care a fost chemat de Proorocul Ilie şi, răspunzând la chemarea lui, i-a devenit ucenic şi a săvârşit mari semne şi minuni prin dumnezeiescul har în regiunea Ierihonului şi a râului Iordan. Dintre acestea amintim transformarea apei amare şi vătămătoare din izvorul din Ierihon în apă dulce şi bună de băut, vindecarea leprosului Neeman, împăratul Siriei, şi traversarea Iordanului cu mantia lui Ilie pe care, aşa cum a cerut, i-a aruncat-o Proorocul trimiţându-i harul său îndoit, atunci când s-a înălţat la cer în carul de foc (Cf. 4 Regi 2, 11-14).

În această Biserică s-a săvârşit Sfânta Liturghie condusă de Preafericitul Părintele nostru Teofil, Patriarhul Ierusalimului, împreună cu care au slujit Preasfinţitul Aristarh Arhiepiscopul Constantinei şi Preasfinţitul Ioachim Mitropolitul Elenupolei, Ieromonahi Aghiotafiţi, între care Arhimandritul Hrisostom şi Părintele Chiriac, în frunte cu Arhimandritul Ignatie, Preoţi arabi, între care Părintele Iusef Hodali, Arhidiaconul Marcu şi diaconul Evloghie. Au participat credincioşi din Comunitatea din Ierihon şi din alte locuri şi pelerini.

Către aceştia Preafericitul a rostit această cuvântare în limba greacă:

„Bucură-te, Elisee, care ai arătat pe pământ vieţuire întocmai cu îngerii, vieţuind în trup ca un fără de trup. Păzindu-ţi, Prooroace, ochiul sufletului cel fără materie, cu raza

Duhului, te-ai învrednicit a vedea cele viitoare", cântă imnograful Bisericii.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini și pelerini,

Harul Proorocului Elisei ne-a chemat în acest loc sfânt din orașul biblic Ierihon unde „apele ei care erau sărate le-a îndulcit”, ca să prăznuim sfânta lui pomenire în Mănăstirea care îi poartă numele.

„Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui” (Psalmul 67, 36), spune Proorocul și Împăratul David. Cu adevărat Proorocul Elisei se distinge între Sfinții Prooroci pentru că mari și minunate lucruri a făcut Dumnezeu prin mâinile alesului Său a cărui ungere ca prooroc s-a făcut la porunca lui Dumnezeu de către Proorocul Ilie căruia i-a fost urmaș. „I-a zis Domnul lui Ilie: Mergi și întoarce-te pe calea ta (...) și pe Elisei fiul lui Șafat să-l ungi prooroc în locul tău” (3 Regi 19, 15-16).

După cum se știe, Proorocul Ilie l-a găsit pe Elisei arând ogorul lui în valea din preajma râului Iordan și l-a chemat să-l urmeze, aruncând peste el mantia sa. „Atunci a lăsat Elisei boii și a alergat după Ilie zicând: Lasă-mă să merg să sărut pe tatăl și pe mama mea și voi veni după tine. Și i-a zis Ilie: Du-te și vino înapoi că ce-am făcut e făcut” (3 Regi 19, 20). Acest fapt dovedește că Elisei a fost nu numai urmaș al Proorocului Ilie, dar și organ al tainei dumnezeieștii Descoperiri, adică vas al puterii luminătoare a Duhului Sfânt.

Dumnezeiescul Pavel, referindu-se la darurile Duhului Sfânt în prima epistolă către Corinteni, îi așează pe Prooroci imediat după Apostoli, zicând: „Pe unii i-a pus Dumnezeu în Biserică întâi Apostoli al doilea Prooroci” (1 Corinteni 12, 28). „Căutați dragostea. Râvniți însă cele duhovnicești, dar mai ales ca să proorociți” (1 Corinteni 14, 1), îndeamnă Pavel. Și

în alt loc spune: „Deci, dar, nu mai sunteți străini și locuitori vremelnici, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții și casnici ai lui Dumnezeu, zidiți fiind pe temelia Apostolilor și a Proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind Însuși Iisus Hristos” (Efeseni 2, 19-20).

Aceste cuvinte de Dumnezeu insuflate ale Apostolului Neamurilor arată foarte limpede că atât Apostolii, vasele sfințite ale Harului Evangheliei, cât și Proorocii, organele de Dumnezeu insuflate ale Legii mozaice, constituie pietrele de temelie, iar Hristos este piatra din capul unghiului pe care se sprijină tot edificiul Bisericii. Cu alte cuvinte, Biserica lui Hristos este cea care pune laolaltă într-o unitate armonioasă și indisolubilă Noul și Vechiul Testament. „Căci adevărat zic vouă: Înainte de a trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece până ce se vor face toate” (Matei 5, 18).

Sfânta Biserică a lui Hristos cinstește pomenirea Sfinților Prooroci și mai ales a Sfântului Prooroc Elisei, pentru că aceștia aparțin trupului ceresc „al Sfinților și casnicilor lui Dumnezeu” (Efeseni 2, 19). Să-l ascultăm pe Sfântul Imnograf care spune: „Bucură-te, Elisee preaînțelepte, căci tu, curățindu-ți cugetul de dezmierdările trupului, ai primit luminile Duhului și le-ai împărțit și celorlalți tuturor și cu totul te-ai arătat în chip luminos. Pentru aceasta te-ai sălășluit lângă lumina cea neapusă, rugându-te totdeauna pentru noi cei ce te lăudăm pe tine”.

La această „lumină neapusă”, adică la unirea tainică cu Dumnezeu în cer suntem chemați și noi de către Proorocul Elisei, iubiții mei frați, ca să ne sălășluim în „corturile cele veșnice” (Luca 16, 9).

Biserica lui Hristos de pe pământ este cortul înăuntrul căruia se petrece curățirea sufletelor și trupurilor noastre de lepra noastră duhovnicească, adică de păcat. Spunem aceasta pentru că Proorocul Elisei pe care îl prăznuim astăzi s-a arătat

printre altele și vindecător al leprei, potrivit mărturiei Domnului nostru Iisus Hristos Însuși Care spune: „Și mulți leproși erau în Israel în zilele Proorocului Elisei dar niciunul dintre ei nu s-a curățat decât Neeman Sirianul” (Luca 4, 27).

În epistola sobornicească a Sfântului Iacov Fratele Domnului, Proorocii sunt dați ca pildă de urmat: „Fraților, luați pildă de suferință și de îndelungă răbdare pe Proorocii care au grăit în numele Domnului” (Iacov 5, 10). O astfel de pildă de suferință și de îndelungă răbdare, dar și de mijlocire către Dumnezeu pentru cei bolnavi, nedreptățiți și încercați, îl avem pe luminătorul lumii, pe Sfântul Elisei Proorocul.

Să ne rugăm deci Sfântului Elisei și împreună cu iconograful să spunem: „Proorocule propovăduitorule al lui Hristos, de scaunul slavei niciodată nu te desparți și la fiecare bolnav stai de față pururea. Și cu cei de sus slujind, lumea binecuvântezi, pretutindeni fiind mărit. Cere curăție sufletelor noastre”. Amin.

La mulți ani!

Înaintea Apolisului Preafericitul a citit rugăciunea de binecuvântare a roadelor, în special a strugurilor.

După Sfânta Liturghie Egumenul Mănăstirii, Arhimandritul Filumen, a oferit o masă sinodiei patriarhale și celor prezenți.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/hSaDMq0x7nc>